

August Varenius

Augustus Varenius SS. Theol. D. Professor ... ad solemnes Exequias quas ... Dn. Bernhardo Lindemanno, ICto, & Reip. Rostoch. Protonotario ... Marito suo desideratissimo ... d. 29. April. parat ... Omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. Rostochii, sub Sigillo Rectoratus nostri d. XXIX. April. A.O.R. MDCLXIX.]

Rostochi[i]: Kilius, [1669]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770671985>

Druck Freier Zugang

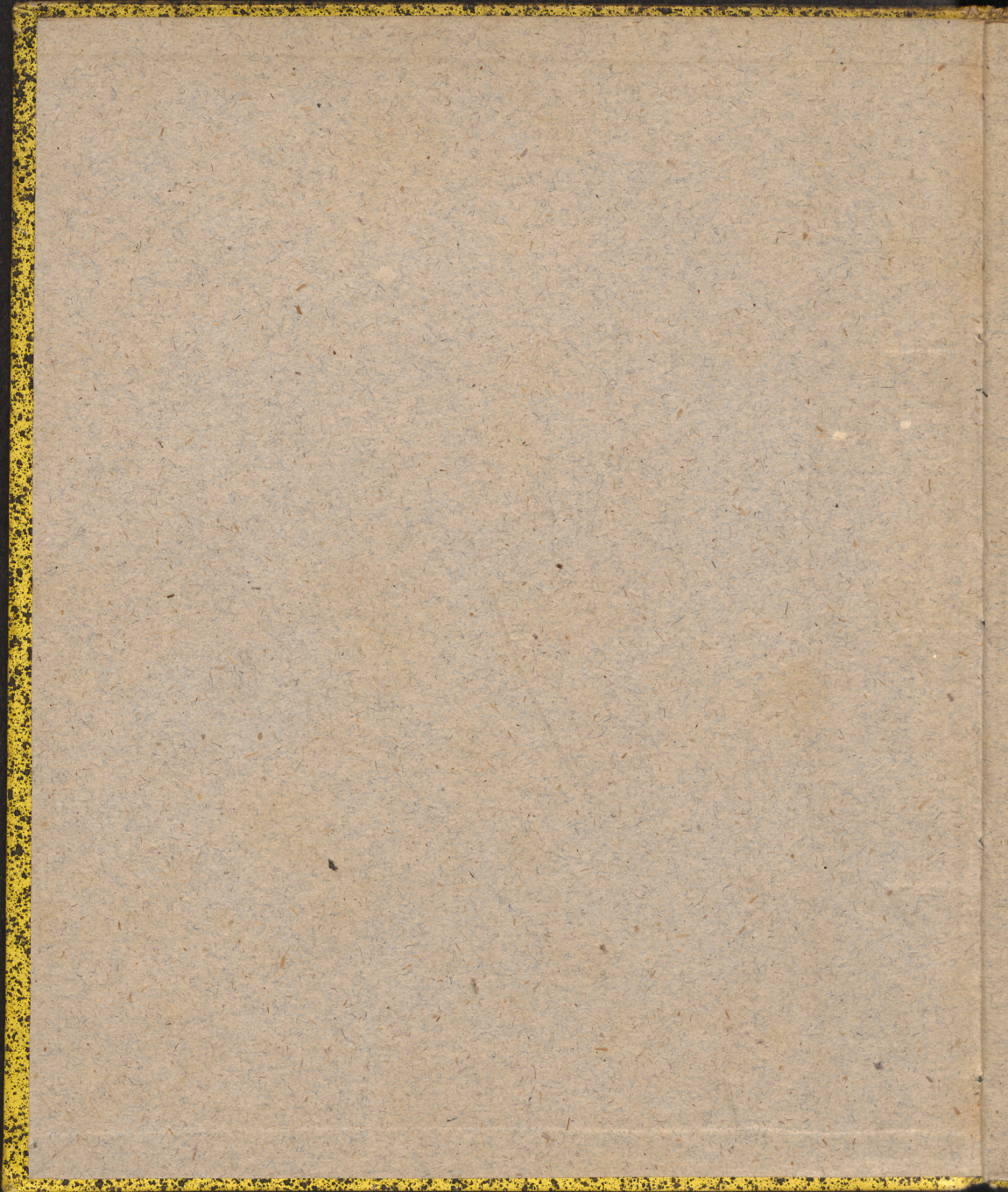

Varenius, A.
in
B. Lindemann.

Rostock. (1669.)

17

4
AUGUSTUS VARENIUS

SS. Theol. D. Professor, Sereniss. Duc. Me-

Consistorii Assessor, h. t. Universitatis
Rostochianæ RECTOR

ad solennes Exequias

quas

Amo, & Prudentissimo quondam Viro
ac DOMINO

DN. BERNHARDO
LINDEMANN,

Jcto, & Reip. Rostoch. Protonotario, ac
Senatori, & Camerario Spectatissimo, Marito suo
desideratissimo

In templo Mariano, Vidua mœstissima, post ho-
ram I. d. 29. April. parat, Bonorumque ac Doctorum
Virorum celebritate ac frequentia cohonestari
desiderat

Omnium Ordinum Cives Academicos, eâ, quâ par
est, autoritate & humanitate invitat.

Cyprian. ad Demetrian.

*In isto adhuc mundo manenti pœnitentia nulla sera est. Sub ipso
licet exitu & temporalis vite occasu confitenti, venia datur, credenti
indulgentia salutaris de divinâ pietate conceditur, & ad immortalitatem
sub ipsâ morte transitur.*

Rostoch I, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Inis universa Theologia, totiusq; vitæ ac fidei Christianæ scopus ille est, quem *feminarum pulcherrima*, non nisi de patrimonio Crucifixi deq; *dilecti pascentis gregem in liliis loco pastoralis, ubi sc. pasceret, ubi gregem sub sole meridiano recubantem haberet?* sollicita, paucis vocabulis, at ingenti rerum pondere ac maiestate, in ipso Cantici Canticorum prologo c. I. 4. sic peroravit: **הִבְיָאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְלָה וְנִשְׁמַחָהּ**

בְּךָ נִזְכָּרָה רִדְיָה מִיָּן מִי שְׂרִים אֶהְיֶה:

i. e. *postquam introduxerit me Rex ipse in conclavia sua, plene exultabimus & letabimur in te, cumque bonis recollectionibus celebrabimus amores tuos, præ vino: singuli rectissime diligunt te.* Non aliud illi sive princeps votum, sive potentius sub illo solis astu firmamentum, quam futura vitæ æternæ gloria, ut scilicet, ipsa tot ac tantis hujus vitæ ærumnis, ipsaque morte defuncta, in die novissimo resuscitata, introducatur à dilecto suo, *primogenito ex mortuis, ac Principe Regum terræ* in gloriosa vitæ immortalis perennaturæ palatia, conspectu ac consuetudine Dei incarnati beatâ æternaque, omnino, perfectissimèque fruitura, & (quod ante aditum regnum cœlestē, vel ingressum illum in conclavia non nisi ex parte conceditur) ibi inter amplexus & oscula Christi, *plene exultatura*, ibi cum laude & pulcherrimis recollectionibus *amores* DOMINI JESU, qui *dilexit nos & lavit nos suo sanguine à peccatis, & fecit nos Reges & Sacerdotes Deo & Patri suo* Apoc. I. 5. 6. prosecutura, ibi plenissimè *perfectissimeque amantissimum sua dilectura*, ut adeò illum omnium in Symbolo fidei Christianæ articulorum ultimum, ad quem velut ad scopum, metamve

metamye singuli ceteri feruntur: *Credo resurrectionem carnis & vitam eternam*, illum fidei & vitæ Christianæ portum (ubi ex procelloso fallacissimoque, etiam ubi placidum apparet, mari, post superata tot monstra natantia & infames scopulos, Acroceraunia, Christianis navem subducere datur) universumque triumphantis Ecclesiæ studium, sanctissimâ sermocinatione compendiserit, ac ore rotundo exprefferit: Introducet me Rex Christus, Antecessor, quique clamat in Evangelio: *Ego coparaturus vobis locum, & rursus veniam, ac vos ad me ipsum assumam, ut ubi ero ego, ibi & vos sitis*, Introducet, inquam, me in regnum cœleste, in domum Patris sui, in quâ sunt multe habitationes & adeo in conclavia æterna beatitudinis. Quodnam autem inibi studium omnium ex omnibus tribubus, populis, gentibus linguis beatorum? **EXULTABIMUS IN TE, CELEBRABIMUS AMORES TUOS, PLENA CHARITATE DILIGEMUS TE!** Duillius olim Imperator, primam illam maritimam Romanorum, de Pœnis victoriam, tanti æstimavit, ut gaudium testaturus, non contentus unius diei triumpho per viam omnem, ubi à cœnâ rediret, præluce funalia, præcinere, sibi tibias iusserit, quasi quotidie triumpharet. At quantula illa si comparetur, victoria fuit, quàmqu; infra tanti triumphi meritum, postquam, qui in illo prælio ceciderant, Pœnis, ingentibus Romanorum inferiis, ad Ticinum, Trebiam, Trasimenum lacum, Cannas Aufidumque Hannibal parentavit? Quàm nulla autem, si cum illâ, quæ in Evangelio celebratur, victoriâ comparetur, & contra, quàm sublimior ipsoqu; quem nescit, sine gloriosior ille triumphus decantatus: *Exultabimus in Te Rege, ô JESU, celebrabimus amores tuos!* & par in Apocalypsi repræsentatus: *Stabant ante thronum, & in conspectu Agni amicti stolis albis, qui venerunt ex afflictione magnâ, & laverant stolas suas in sanguine Agni* **ET ERANT PALMÆ IN MANIBUS EORUM.** *Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt inquinati: Vir-*

gines enim sunt, & sequuntur agnum quocunque jerit. Non esurient amplius, neque sitient, nec cadet in eos deinceps (prout in Amicam in Cantico quiritantem c. I, 6.) *Sol, vel aestus; quoniam Agnus eos pascet & ad vivos aquarum fontes ducet, quin & omnem lacrymam ab oculis eorum absterget. Apoc. VII, 14. c. XIV, 4.* Paccuvius olim, Prætor Syria (sic Seneca refert epist. 12.) nullo non die vino & funereis epulis sibi parentavit, & elatus è cœnâ in cubiculum inter exoletorum plausus ad symphoniam cani acclamative sibi iussit illud: *Βεβαιον, Βεβαιον, VIXIT! VIXIT!* Licet autem, meliore conscientia, qui quotidie ad lucrum cœleste surgit, regegnus, suo jam funeri proximus dicere possit:

Vixi & quem dederas cursum, pie Christe, peregrinamen, quia Christiano, mors beata demum est Vita, vel ad hanc beatam æternamque transitus, ad Christiani hominis exequias, dum effertur in cubiculum s. dormitorium, non funesta sed festâ melodiâ personat sanctius illud: VIVIT! VIVIT, vel VIVET VIVET! quàm illud impurum Paccuvianum: Vixit, vixit! Introducitur quippe talis Victor mundi per sanguinẽ Agni in conclavia Regis: ubi exultat, ubi triumphat, ubi amores Domini Jesu inter reciprocòs, purissimosq; amores celebrat. Neque verò dubium nobis, quin ad hæc conclavia Regis illumque beatitudinis portum in tempestuoso hoc & hyberno mari respectus ac *Δοξααγαδονία* olim fuerit Viri Amplissimi Domini BERNHARDI LINDEMANNI J.Cti, Reip. Rostochiensis Camerarii & Protonotarii fulgidissimi, nunc tandem classem subducentis, securumque litus adorantis, cui quidem in sexagenarium mox ituro, quàm inde à natali die vitæ ceteroquin haut inamœnæ munus omne profluxerit, si quis me percontaretur, absolverem consultorem tribus oculis: *suaviter & amarè.* Svaritatis exempla vel ipsa suppeditavit recordatio diei natalis. Quod enim Rostochii, non per commercia solum, sed vel in primis, per studii Academici Universitatem, quæque ex illo seminario

minario processerunt, decora ingenia, seculi ornamenta vel ultra
 Tropicos solis olim celeberrimâ urbe, quod Parente, J. Cro
 & Antecessore maximo, Domino THOMA LINDEMANN, O
 Professore, multorumq; Ducum S. Rom. Imperii Consiliario
 Excellentissimo, Matre, URSULA Scharffenbergs / Matro-
 nâ primariâ anno clb lbcX. d. XX. Octobris editus (per quos in
 illum tum *Abi Materni*, HENRICI LINDEMAN, Civis Her-
 vordienfis primarii, *Aviaq; Maternæ* ANNÆ Kirchhoff / Femī-
 nâ sui quondam sexus virtutibus decoratissimâ, tum *Abi Ma-
 terni*, Viri Nobilissimi, & Amplissimi Domini BERNHARDI
 Scharffenbergs / Consulis hujus Reipublicæ oppidanæ splen-
 didissimi, *Avia Maternæ* MARGARITÆ Beselins / ex vetustâ
 Rostochii BESELINIORUM gente natâ, Matronæ longè cla-
 rissimâ, ceterorumque, quos nunc, ne quid intranscursu, &
 inopiâ orationis deteramus, præterim, Majorum sanguis pro-
 fluxit) quod curâ parentum Infans olim de generationis Lava-
 cro processerit *Quasmodogenitus*, non potuit non per omnem
 dein vitam adultiorem, nostro nunc BEATO esse perquam sva-
 vissimum, etsi nec fieri potuit quin illud ereptâ sibi vix trimulo
 Matre desideratissimâ, *amaritudine* primâ redderetur amarissi-
 mē temperatum. Verum majora, vel saltem plura, dies *vitalis*
 suppeditavit, utriusq; tum svavitatis, tum *amaritudinis* exem-
 pla, sive Juvenem considerare placuerit LINDEMANNUM
 sive jam Matrimonii curiâque dignatione fulgidum. *Spavitas*
 & felicitas ingens Nostro fuit, quod sub Eminentissimi Parentis
 oculo, & Pædonomorum censurâ, industriaque accuratissimâ,
 nec minore domi virtutis exemplo, eoque eniti licuerit, ut
 anno ætatis decimo nono publico specimine dignissimum te-
 Academici nominis mensurâ probaret, inde *Wittebergensem*
 adiret, cumque sitibundum pectus generosiori sapientiæ ne-
 ctare opplevisset, ac per triennium integrum inibi exactum
 quinquies, semel quidem *de Translatione Imperii Romani ad Ger-*

manos, & Institutione Collegii Electorum septemviris Præsides M.
WILHELMO NIGRINO, Moralium Professore publico, quater
autem in Collegio publico *Pandectarum*, Præsides D. HENNINGIO
Grossen / Jcto & Prof. Publ. Respondentem publicè, non sine
Auditorum applausu dedisset, *Lipsiensem & Jenensem* Acade-
miam non lustrare solum: sed & in his docentes de superiore,
loco audiendo, majorem doctrinæ ubertatem ac opulentiam,
colligere, ingeniumque sic diligentia ac exercitii publici lima,
excolere potuerit. At quanta suavitatem illam tempestas ama-
ritudinis vel ingratae necessitatis excepit! Ille unicè Nostro
dilectus Parens THOMAS LINDEMANNUS, summi nomi-
nis & virtutis Jctus, magnâ bonorum clade, per infestum ter-
râ mariq; militem, notatus, in illis ipsis, qui tunc hanc provin-
ciam, Balthicumq; mare attonabant turbinibus, anno cIo lOc
XXX. mense Martio occidit, occidit, quæ tamen haut simplex
amaritudo, ne Nostro videretur robur omne vigoremq; men-
tis expugnasse, *Jenensi* quidem Academiâ LINDEMANNUM
nostrum, sic jubente venerandi Patris jam suo funeri proximi,
autoritate, revocatum, in patriam excivit, at non, ut, igna-
rum fucos pecus imitatus, domi desideret, impetrare potuit.
Processit in pulverem & solem, quantumq; in tribus illis Saxo-
niæ Academiis in Juris studio profecisset, publicâ de *Appel-*
lationibus Disputatione, Præsides D. NICOLAO SCHÜß / Jcto
celeberrimo & Facultatis Jurid. in hac Univers. Seniore, ipse Au-
tor & Respondens, Patriæ, Patriæque Patrum honorificentis-
simo judicio reverenter submisit. Ceterum, quia ardor ille, &
cupido loca discretâ oculis usurpandi Saxoniam Germaniam ve,
finibus circumscribi noluit, quin incendio acriori exæstare cœ-
pit, æmulatus LINDEMANNUS astrorum ignes, qui motu
gaudent, anno cIo lOc XXXIII. *Batavos* petiit, inibique floren-
tissimas celebritate doctorum Virorum Academias *Groningam*
& *Leidam*, quibus ultra annum noster immoratus id sibi præci-
puè

puè negotiū dari credidit, ut situm terrarum, populorum inge-
 nia, mores, fœdera seposita ac velut in numero habere, nec
 alio fine *Leidā Hagam Comitū* nobilissimum totius Europæ pa-
 gum pariter ac *Areopagum*, adiit, inde lustratis *Amstelodamo*,
Utrajecto, *Dordracō*, *Roterodamo*, ex portu *Bruei* in *Angliam* ven-
 tis à puppe ferentibus Noster LINDEMANNUS Deo Duce,
 THOMA Fratre, Comite, solvit trajecitq; Quam invidi-
 osā emulatione laudandaque curiositate in regionum Insula-
 narum amplissimā ac felicissimā, discretoq; terris nostris Orbe
 Britannico, tempus haut exiguum exegerit, quā caput &
 compendium totius regni *Londinum* & quicquid in illā metropoli
 live numerosorum & vel 100. templorum, live magnificen-
 tissimorum palatiorum, Regii in primis, aliorumq; monumen-
 torum, inconnivis oculis Noster lustraverit quā *Oxonii* &
Cantabrigiæ celeberrimis Angliæ Urbibus & Academiis, per an-
 num solidum, Juri Civili omnimodæq; antiquitatis cognitioni,
 militarit, luculentosq; beneficio patenti sibi *Oxonienſis Bibliotheca*
 progressus fecerit, id verò cogitandum ego Lectori relin-
 quere malo quā deminutā oratione quicquam de summā rei
 detrachere. Ceterum, ne sic quidem ardor ille, peregrino se
 Cœlo credendi deferbuit, refrixitq; LINDEMANNUS nostros
 quin increbescere magis magisq; cœpit, & ex *Britanniā* in *Galli-*
am regionum Europæarum ad occidentem delicatissimam
 Nostrum extruxit. Solvit sub tutelā non *Διοκλου* sed Omni-
 potentis Dei ex portu *Angliæ Rye*, in alterum *Diepæ*, lustrataq;
 oculis ad illam *Normandiæ* Civitatem classe Regiā, inſessā *Ro-*
tomago, inde aditā *Parisiſorum Lutetiā*, *Aureliano*, item ac *Bituri-*
gibus, in tribus his celeberrimis Galliarum Universitatibus
 diutius quā in ceteris illius regni urbibus substitit. Admi-
 ratuſ est *Parisiſis* incolarum incredibilem frequentiam, arcis
 Regiæ ad Sequanam templorum numero 500. circiter alio-
 rumque palatiorum proceribus inſessorum, magnificen-
 tiam.

tiam, ipsius linguæ Gallicæ elegantiam, cujus addiscendæ alie-
 rumq; nobilium exercitiorum causa integrum Parisiis annum
 exegit. Veneratus est vel post cineres *Biturigibus*, illa Juris Lumi-
 na, *JACOBUM CUFACIUM*, *DONELLUM*, *DUARENUM*, *HOTO-*
MANNUM, quorum aliorumq; Celebrū Virorū nomina Jctorū
 Cathedræ in Collegio magno supernè inscripta observavit, &
 acrius ab ipsâ tantorum in studio juris Heroū samâ impulsus
 juri in illâ Universitate *Biturigum*, majore conatu incubuit, ut
 tandem se Patriæ votis, Juris Consultum daret. Nec tenuiter
 Noster ~~opusculis~~ æstimavit *Nationis Germanicæ in Bituricensi Aca-*
demia, Consiliarii honorem sibi citra ambitum deferentis ju-
 diciū, admissumque munus illud honorificum, solerter ac
 fructuosè non sine laude obiit, ac per semestre administravit,
 non egressurus facillè *Bituricensibus Athenis*, nisi superiorum vo-
 luntate ac autoritate ad Protonotarii spartam anno clō Idc
 XXXVII. die 2. Januarii, adspirante Curia Patrum honestissimâ
 suffragatione, collatam, post quadriennium revocatus Patriæq;
 supremi Numinis benignitate, nec sine insigni Amicorum
 plausu ac lætitiâ redonatus fuisset. At ex quo publico ad-
 motus, dubium, plusne *svavitatis*, an *amaritudinis* Beato nunc
 LINDEMANNŌ derivatum illo fonte fuerit? Non potuit non
 amœnissimæ *svavitatis* spectaculum esse, quod sic Virtus per
 gradus honoris Beatum nostrum attolleret, atque anno hujus
 seculi XXXVII. *Protonotarium*, anno LI. post solenne Examen &
 Disputationem *de Obligationibus* sub Magnifico JCro Præside
 D. NICOLAO SCHÜß / illâ tempestate Academiæ Rectore,
 pro obtinendis summis in jure honoribus, *Candidatum*, bien-
 nio inde anno clō Idc LIII. die Matthiæ *Senatorem*, tandem Reip.
 hujus *Camerarium* videret. Nec minùs venustum *svavitatis*
 argumentum æstimatumque tale Beato nostro fuit, quod ada-
 matam jam ante peregrinationem *Virginem* floridissimam pu-
 dicissimamque AGNETAM SASSIAM, celeberrimi olim Phi-
 losophi

sophi & Professoris Organici Dn. PETRI SASSII Filiâ, nascendi
 ordine novissimam, corporis animive dotibus nulli sororum &
 vel pulcherrimarum aliarum tunc posthabendam, absolutâ fe-
 liciter peregrinatione exambire, eandemq; a. clb lbc XXXII X. d.
 20. Novembris post nuptiarû sacra solemnia domum ducere,
 quin ex pretiosissimâ hâc individuaq; tori sociâ a. clb lbc XLIII. 3.
 Nov. primogenitum BERNHARDUM, altero mox anno d. 18.
 Novembr. THOMAM, rursus a. clb lbc XLVII. PETRUM, LIN-
 DEMANNOS, tresq; adeo mares liberos â se genitos latus ad-
 spicere potuerit: sed nec sine *fratritate* fuit, spectata satis olim
 curiâ in Consiliis, commissisq; expediundis LINDEMANNI,
Senatoris & Protonotarii pietas, fides, ac dexteritas, conspectior
 etiam futura, nisi sorte sic satis acerbâ, involvere illam, longeq;
 maximis amaritudinibus miscere, Deo, cuius *imperfcrutabi-*
lia sunt iudicia, & via, mortalibus nobis *imperfcrutabiles*, placuif-
 set. *Amaritudinis* exemplû insigne, & ad quod *vocem dolori lingua*
luctifico negat, casus omnium liberorum, quos in ipso partim
 infantia limine, partim in adolescentia, virtutumq; flore, flo-
 sculos venustissimos peracerbâ parentibus falce, præpostero vel
 inverso natali ordine, mors demersit. Antecessit nascendi
 ordine ultimus, moriendi necessitate primus, PETRUS, infans,
 suggrundariis suis illatus. Secutus hunc THOMAS nativitatibus
 pariter ac mortis ordine retrogrado secundus a. clb lbc LIX. d.
 21. Februarii. Quot autem in hoc uno casu, casus! Ecce enim
 Adolescens in ipsâ ætatis virtutumq; purpurâ (decimum quin-
 tum tunc agebat annum) lætus incolumisq; nescius imminen-
 tioris adeo sibi fati, domo paternâ egreditur, & vix unius al-
 teriusve horæ intervallo, ex fallaci glacie lapsus ac in
 aquis extinctus, mortuus refertur, miserabile, cui non robur
 & æs triplex circa pectus erat, spectaculum, & humanæ fragilita-
 tis ingens prodigiû, quò plus ex Avi nomine sustinebat expecta-
 tionis, tantò lamentabilior, & ipso mortis genere, quod quia
 inglorium, detestati semper sunt Heroes, miserabilior. Non-
 dum

dum satis *dura sortis*. Excepit calamitas calamitatem, tempestas
 tempestatem. Supererat Filius unicus, natali ordine primus,
 fatali serie mortis, ultimus, BERNHARDUS, in quo tandem
 Amplissimi Patris amor & cura omnis conquieverat: sed & hunc
 adultiorem, decimo octavo venustissimæ ætatis ac virtutis an-
 no, sc. cl. lxxi. d. 3. Julii acuta febris corripuit, ac mox interfe-
 cit. Quis dubitet ad tantam omnium Filiorum cladem, ca-
 sumq; Jobi calamitati priori haut ab similem, mœstissimos tunc
 Parentes eandem cantilenam cecinisse, quam Olim Naomi sub-
 ole omni sublata intonuisse memoratur: *Vocate me Maram,*
eo quod amaritudine affectit me omnipotens valde. Ego plena phie-
ram? sed Dominus reddidit me vacuum? Ruth. I. 20. Et tamen non-
 dum substitit piè defuncto amaritudinis experimentum. Ac-
 cessit, quod ipse LINDEMANNUS p. m. agnovit, in-
 usitatum retro, *mentis quoddam turbamentum*, nullâ Hippocratis
 Democrito olim acclamantis illud: *Μελαγχολᾶς Δημόκριτος* arte:
 solâ Omnipotentis Dei virtutē anno cl. lxxi. curatum. Ceter-
 rum, tot Filiorum, & novissimo maximè Primogeniti calu-
 renovatus Nostro, ac incredibile dictu, quantum auctus dolor
 est, reditumq; sic in illos mentis scopulos, quibus illidi frangiq;
 LINDEMANNONAVIS potuisset, nisi vivæ in Jesum Christum fi-
 duciæ anchora ex sacrario Dominico sustentata fuisset. Norum
 illud Senecæ Tragici: *Cura leves loquuntur, ingentes stupent*. Et ita
 Beato LINDEMANNONONAVIS dies alter quem *vitam* appellare pla-
 cuit, inde à natali ad fatalem, *inter spavitatis*, & inde ab adultâ
 ætate, publicaq; dignatione, dum præ magnitudine latitare,
 non potuit, luculentioris amaritudinis exempla decurrit, ac
 illam Hiskia flebilem elegiam nostro frequentem cum lacrymis
 expressit: *In pace mihi est amaritudo amarissima. Domine fac ut*
revalecam! Isaia XXXIIX, 14. 17. Superest *tertius*, idemq; *fatalis* ac
 decretorius dies, *mortis*, qui, si mortalium alteri, nostro sanè
 Beato LINDEMANNONONAVIS, vel ipso sapientissimi Adagii Autore,
 iudice, *melior sit, quàm dies nativitatis*. Non deerat, quæ jam
 olim

olim Nostrum nunc beatum exercuerat, fatigaveratq; sapius Melancholia Chronica, *amaritudo* sanè *amarissima*. Nec dubium, quin immiscuerit sese *σκόλη* sive tantus, quantum Paulus expertus, sive paulò Paulino minor, ipseq; *Angelus Satan colaphis cadens*, & expertus sic Beatus noster sit illum ex ingenti animi mœrore ac dolore morbum, quem *פגם* appellat Hiob; sic apud Deum quiritatus: *Tu consternas me somniis, & visionibus conturbas me, adeò ut eligat Machanac* (*αγχόννη*, illud genus mortis, quo quis ex ingenti animi mœrore correptus, obstructo spiritus meatu diffilit & moritur) *anima mea, & mortem, præ soliditate* (vitâ) *mea*. Job. VII, 14. 15. quâ in *πρώσει* (sic Petrus hanc *ρώση*, in quâ dominatur *ὁ Θεός*, Hippocrati quoque non penitus ignotum, appellat: alteri quippe *πρώσει* ex promptum datur ex Paulo remedium *τὸ ρεμῆσαι*. 1. Pet. IV, 12. 1. Cor. VII, 9.) fortè plus vice simplici noster intonuit illud incomparabilis in cinere Theologi: *Miseremini mei, miseremini mei, o amici mei, quia manus Dei plagis affecit me!* c. XIX, 21. Constabunt arcana horum, *παθημάτων* Domino, cui *servus* stat *caditve*, & cuius adeo solius iudicio tutissimè cuncta reservantur. Propiora Medicòque consilio familiariora sunt, quæ noster Beatus jam metæ proximus expertus est, Excellentiss. Medici D. JOHANNIS BACMEISTERI Professoris celeberrimi iudicio, descriptâ, Paralysis lateris dextri, defluxiones in pectus catarrhosæ, inde, *tussis continua anhelitus difficultas, appetitusq;* unâ cum *viribus* (quæ ceteroquin etiam post paraly sin modiculæ supererant, adeò ut Concioni- bus sacris & Curiaë consiliis aliquotiens interesse potuerit) *planè prostratus*, ac Medici sic Medicamentorumq; ut ut selectissimorum, arte virtuteq; superatâ frustratâq; tandem, mors sola portus, at non ultima linea rerû, illis qui *morte nascuntur, sine iachoant*, atq; ubi in terris putabantur *extincti*, in *cœlis* lucent. Et hæc princeps in *amarissima* novissimaq; illâ LINDEMANNO mortali *amaritudine*, fuit *svavitas*. Quàm enim *svave* illud, quod novissimè Noster olim, cum nullum jam fingendi tempus, nul-

lus

lus mimo locus superesset, tot hymnis, tot precibus, & his ar-
 dentissimis, ipsoq; AGNI, qui portavit peccata mundi, *corpore*
& sanguine participato, testatus est seriæ pietatis, pectoris que
 thorace justitiæ *contra jacula Diaboli ignita*, per illam *παρωχίαν*
 Dei, quam Paulus describit Eph. c. VI. 13. 14. armati, studium &
 in quo tandem die XXI. April. horâ 2. matur. placidissimè expi-
 ravit, vitæ æternæ, ipsiusq; redivivi Triumphatoris videndi de-
 siderium? Verùm, & ista Beati Senatoris LINDEMANNI certa-
 mina novissima, & quæ antecesserunt laude digna, de suggesto
 Ecclesiastico pleniori verborum apparatu, certiori; (quia &
 supremo agoni, qui vel fortissimos percellere solet, & anteactis
 Beati, præprimis ex quo domi desedit, aut lecto affixus fuit
 frequenter interfuit, & paucis ante mortem beatam hebdoma-
 dibus illo corporis ac sanguinis Dominici Sacramento ægrotan-
 tem domi præviâ pœnitentiæ testatione & absolutione confir-
 mavit) fide publicè testabitur *Vir pl. Reverendus, Ampliſſ. Excel-*
lentissimus DN. D. HENRICUS MULLERUS Professor Theologus, An-
ristes Marianus, Collega conjunctissimus. NOS palmas istas & favi-
 rates cœlestes, quibus jam inter choros Angelorum reficitur,
 animæ sedibus Beatorum receptæ gratulamur, parem; cor-
 poris resuscitando gloriam precamur, ac quod superest: *Quot-*
quot jurisdictionem Academicam agnoscunt, eos ad eundem exequias
Senatori literatissimo, Nostriq; olim ordinis & membro & Fautori Exi-
mio, eâ, quâ fas est, autoritate & humanitate, invitamus achorta-
mur, non obsequium solum sic testaturos nobis: sed & hono-
 rem Defuncto, & humanitatem Fratri *pl. Rev. DN. JOACHI-*
MO LINDEMANNO, Archi-Diacono Mariano fulgidissimo,
 & memoriam grâtam posthumam incomparabili
 olim Jcto THOMÆ LINDEMANNO.
PP. Rostockii, sub Sigillo Rectoratus nostri d. XXIX. April.
A. O. R. cl. lxx. LXIX.

Conventus fiet in æde Marianâ ad horam mediam
 secundam.

olim Nostrum nunc beatum exercu
Melancholia Chronica, *amaritudo* sa
um, quin immiscuerit sese *σκόλοις* si
expertus, siue paulò Paulino minor, ip
cadens, & expertus sic Beatus noster
mœrore ac dolore morbum, quem
apud Deum quiritatus: *Tu constern*
conturbas me, adeo ut eligat Machan ac
quo quis ex ingenti animi mœrore c
tus meatu diffilit & moritur) *animam*
te (vitâ) *mea*. Job. VII, 14. 15. quâ in *π*
ων, in quâ dominatur *ὁ Θεός*, Hippoc
ignotum, appellat: alteri quippe *π*
Paulo remedium *τὸ χαμῆσαι*. I. Pet. IV, 12
vice simplici noster intonuit illud i
Theologi: *Miseremini mei, miseremini*
nus Dei plagis affectis me! c. XIX, 21. *Co*
παθημάτων Domino, *cui servus stat cac*
iudicio tutissimè cuncta reservantur
consilio familiariora sunt, quæ noster
mus expertus est, Excellentiss. Medicil
STERI Professoris celeberrimi iudicio
ris dextri, defluxiones in pectus catarr
anhelitus difficultas, appetitusq; unâ cum
etiam post paralyin modiculæ supere
bus sacris & Curiae consiliis aliquot
planè prostratus, ac Medici sic Medicam
simorum, arte virtuteq; superatâ frustr
portus, at non ultima linea rerû, illis q
choant, atq; *ubi in terris putabantur ext*
hæc princeps in *amarissimâ* novissima
mortali *amaritudine*, fuit svavitas. Quâ
novissimè Noster olim, cum nullum ja

veratq; sapius
na. Necdubi
antum Paulus
Satan colaphis
ingenti animi
llat Hiob; sic
s, & visionibus
genus mortis,
bstructo spiri
a, *pre solidita*
etrus hanc vò
non penitus
tum datur ex
9.) fortè plus
ilis in cinere
mei, quia ma
cana horum,
s adeo solius
a Medicòque
metæ proxi
IS BACMEI
aralysis late
usibus continua
ceteroquin
at Concioni
te potuerit)
utut selectis
n, mors sola
untur, sine ra
is lucent. Et
DEMANNO
e illud, quod
tempus, nul
lus

